

RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.

A R R E S T

**nr. 74.293 van 16 juni 1998
in de zaak A. 77.183/XII-880.**

In zake : het Vlaamse Gewest, vertegenwoordigd door de
gouverneur van de provincie LIMBURG,
dat woonplaats kiest bij
Advocaat B. STAELENS,
kantoor houdende te BRUGGE,
Canadesen Hof,
Bevrijdingslaan 4/1

tegen :

de Belgische Staat, vertegenwoordigd door
het college van provinciegouverneurs,
die woonplaats kiest bij
Advocaat B. BRONDERS,
kantoor houdende te OOSTENDE,
E. Beernaertstraat 106.

tussenkomen partij :

de gemeente VOEREN,
die woonplaats kiest bij
Advocaat J. PEETERS,
kantoor houdende te LANDEN,
Brugstraat 17.

D E R A A D V A N S T A T E, XIIe K A M E R,

Gezien het verzoekschrift dat het Vlaamse Gewest, vertegenwoordigd door de gouverneur van de provincie Limburg, op 20 januari 1998 heeft ingediend om de schorsing te vorderen van de tenuitvoerlegging van "het als negatief beschouwde advies van het College van Provinciegouverneurs van 3 december 1997";

Gezien het gelijktijdig ingediende verzoekschrift, waarbij dezelfde verzoekende partij de vernietiging vordert van dezelfde beslissing;

Gezien de nota van de verwerende partij;

Gezien het verslag opgemaakt door Auditeur
J. LUST;

Gelet op de kennisgeving van het verslag aan
partijen;

Gelet op de beschikking van 21 april 1998
waarbij de terechtzitting bepaald wordt op 12 mei 1998;

Gehoord het verslag van Staatsraad
A. VANDENDRIESSCHE;

Gehoord de opmerkingen van Advocaat
B. STAELENS, die verschijnt voor de verzoekende partij,
van Advocaat B. BRONDERS, die verschijnt voor de ver-
werende partij, en van Advocaat J. PEETERS, die ver-
schijnt voor de tussenkomende partij;

Gehoord het eensluidend advies van Auditeur
J. LUST;

Gelet op de artikelen 17 en 18 en titel VI,
hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State,
gecoördineerd op 12 januari 1973;

Gelet op het bij artikel 90, § 3, van de
gecoördineerde wetten op de Raad van State vereiste
advies van de auditeur-generaal;

Overwegende dat de gemeente VOEREN met een
verzoekschrift van 6 april 1998 heeft gevraagd om in het
administratief kort geding te mogen tussenkomen;

1. Overwegende dat de gegevens van de zaak
kunnen worden samengevat als volgt :

1.1. Op verzoek van de Minister van Binnenlandse
Aangelegenheden schorst de gouverneur van de provincie

Limburg op 24 oktober 1997 het artikel 2 van beslissing van de gemeenteraad van Voeren, genomen op 7 oktober 1997, waarbij het besluit van de burgemeester van Voeren houdende de redactie en de verspreiding van een bericht aan de bevolking bekrachtigd wordt en waarbij de inhoud van het maartnummer van het gemeentelijk informatieblad, waarin dat bericht is verschenen goedgekeurd wordt. Het schorsingsbesluit luidt als volgt :

"De Gouverneur van de Provincie Limburg
Gelet op het besluit van 7 oktober 1997 van de gemeenteraad van Voeren houdende handhaving van zijn besluit van 23 april 1997 tot betaalbaarstelling factuur drukkerij Willems voor het drukken van het gemeentelijk infoblad;

Overwegende dat in artikel 2 van zijn handhavingsbesluit de gemeenteraad tevens het besluit van de Burgemeester waarbij deze het bericht aan de bevolking opstelde en verspreidde bekrachtigt en de volledige inhoud goedkeurt van het bericht 'Nationalisme in Voeren' in het gemeentelijk infoblad 'Voeren info' (nummer maart 1997);

Overwegende dat de burgemeester geenszins bevoegd is om onder zijn naam het gemeentelijk infoblad uit te geven en daarvan zelf de inhoud te bepalen; dat de uitgave van een gemeentelijke infoblad moet steunen op een principiële beslissing van de gemeenteraad waarbij deze de nodige kredieten voor de uitgave van een gemeentelijk infoblad op de gemeentebegroting inschrijft en het college van burgemeester en schepenen, als uitvoerend gemeentelijk orgaan, verantwoordelijk is voor de uitgave zelf en de inhoud van het gemeentelijk infoblad;

Overwegende dat de gemeenteraad door in artikel 2 van zijn bovenvermeld handhavingsbesluit de onregelmatige beslissing van de burgemeester, strijdig met de bevoegdheidsregeling van de gemeentelijke organen, te bekrachtigen, zelf zijn macht overschrijdt, welke bewoordingen de gemeenteraad daartoe ook gebruikt;

Gelet op de artikelen 117, 123, 2° en 264 van de Nieuwe Gemeentewet;

Gelet op artikel 7 §2 van het koninklijk besluit van 6 september 1988 tot vaststelling van de nadere regels van de werking van het college van provinciegouverneurs, ingesteld bij artikel 131bis van de provinciewet;

Besluit:

Artikel 1.-Artikel 2 van het besluit van 7 oktober 1997 van de gemeenteraad van Voeren houdende handhaving van zijn besluit van 23 april 1997 tot betaalbaarstelling factuur drukkerij Willems voor het

drukken van het gemeentelijk infoblad, wordt GESCHORST.
(...)"

1.2. Op 14 november 1997 neemt de gemeenteraad van Voeren kennis van het schorsingsbesluit van 24 oktober 1997. Hij beslist het geschorste artikel 2 van zijn besluit van 7 oktober 1997 te handhaven. Voor de motieven wordt verwezen naar de redengeving vermeld in het gehandhaafde besluit.

1.3. Op 25 november 1997 vraagt de gouverneur van de provincie Limburg aan de voorzitter van het College van provinciegouverneurs om op de dagorde van de vergadering van het college d.d. 3 december 1997 de "volgende vraag om advies (...) in te schrijven: Voorstel tot vernietiging van artikel 2 van het besluit van de gemeenteraad van de gemeente Voeren van 7 oktober 1997 houdende handhaving besluit van 23 april 1997 van de gemeenteraad tot betaalbaarstelling faktuur drukkerij Willems voor het drukken gemeentelijk infoblad". Het bijgevoegde voorstel tot vernietiging herneemt de motivering van het schorsingsbesluit van 24 oktober 1997; het voegt eraan toe:

"Overwegende dat in artikel 2 van dit handhavingsbesluit de gemeenteraad tevens de volledige inhoud goedkeurt van het bericht 'Nationalisme in Voeren' in het gemeentelijk infoblad 'Voeren Info' (nummer maart 1997);

dat na schorsing van vermeld artikel 2 bij besluit van mijn ambt van 24 oktober 1997 de gemeenteraad dit artikel 2 handhaaft onder verwijzing naar de redenen vermeld in zijn handhavingsbesluit van 7 oktober 1997 daarin stellende dat de tekst over 'Nationalisme in Voeren' gepubliceerd werd op aandringen van de Voerense bevolking, inclusief Nederlandstaligen, die niet kan accepteren dat een officiële publicatie van het provinciebestuur van Limburg (De Nieuwe Limburger) zich schuldig maakte aan zuiver subjectieve aantijgingen tegen het gemeentebestuur van Voeren;

dat in het artikel 'Nationalisme in Voeren', gepubliceerd in het informatieblad 'Voeren Info' in opdracht van de burgemeester, ondermeer gesteld wordt dat de indeling van Voeren bij het Nederlandse

taalgebied 'puur machtsmisbruik en een brute annexatie is'

Overwegende dat door dit te stellen de wetten en instellingen van het Belgisch volk worden miskend, inzonderheid de bij koninklijk besluit van 18 juli 1966 gecoördineerde wetten op het gebruik van de talen in bestuurszaken; dat door deze wetten het land ingedeeld werd in vier taalgebieden en Voeren ingedeeld werd bij het Nederlandse taalgebied; dat deze indeling langs democratische en rechtsgeldige weg bij wet tot stand gekomen is en dus niet het gevolg is van brute annexatie en puur machtsmisbruik; dat overeenkomstig artikel 58 van de gecoördineerde wetten op het gebruik van talen in bestuurszaken alle administratieve handelingen en verordeningen, die naar vorm of naar inhoud strijdig zijn met deze gecoördineerde wetten, nietig zijn;

Overwegende dat de gemeenteraad door aldus de inhoud van dit artikel te bekrachtigen, dit bekrachtigingsbesluit na schorsing te handhaven, de inhoud van kwestieus artikel tot de zijne maakt, en daarmee impliciet toch zeker een besluit heeft genomen dat strijdig is met de bij koninklijk besluit van 18 juli 1966 gecoördineerde wetten op het gebruik van talen in bestuurszaken, inzonderheid de artikelen 2 en volgende;

Gelet op de artikelen 2 en volgende, en artikel 58 van de wetten op het gebruik van talen in bestuurszaken gecoördineerd op 18 juli 1966";

1.4. Op 3 december 1997 neemt het college van provinciegouverneurs de vraag van de gouverneur van Limburg in behandeling. De notulen van de vergadering vermelden wat volgt:

"Het College houdt zitting als administratieve overheid teneinde advies te verstrekken over het voorstel van de Gouverneur van Limburg tot vernietiging van artikel 2 van het besluit van 7 oktober 1997 waarbij de gemeenteraad van VOEREN enerzijds het besluit van de Burgemeester bekrachtigde waarbij deze het bericht 'Nationalisme in VOEREN' aan de bevolking opstelde en verspreide en anderzijds de volledige inhoud van dit bericht goedkeurde.

Na beraadslaging wordt overgegaan tot de geheime stemming overeenkomstig de artikelen 10 en 11 van het Huishoudelijk reglement van het College van Provinciegouverneurs.

8 stembriefjes worden in de bus gevonden:
- 4 stembriefjes vermelden : positief advies;
- 4 stembriefjes vermelden : negatief advies.

Ingevolge artikel 131bis, 4de lid van de Provinciewet, wordt het advies als negatief beschouwd.
De stembriefjes worden vernietigd."

Het negatief advies over het voorstel tot vernietiging van artikel 2 van het besluit van de gemeenteraad van Voeren d.d. 17 oktober 1997 is het voorwerp van de onderhavige vordering.

2.1. Overwegende dat de verwerende partij de vordering om drie redenen onontvankelijk acht; dat zij in de eerste plaats stelt dat de vordering ingesteld is door het Vlaamse Gewest, vertegenwoordigd door de gouverneur van de provincie Limburg, wat volgens haar niet mogelijk is omdat artikel 82 van de Bijzondere Wet tot Hervorming der Instellingen bepaalt dat alleen de Vlaamse regering het Gewest in rechte kan vertegenwoordigen en dat de gedingen gevoerd worden "namens de Regering, ten verzoeken van het door deze aangewezen lid" zodat "het Vlaamse Gewest als eiser in een procedure voor de Raad van State enkel en geldig vertegenwoordigd (kan) worden door de Vlaamse regering of een door haar aangewezen lid, maar niet door een Provinciegouverneur"; dat zij vervolgens betoogt dat het Vlaamse Gewest geen belang heeft bij de vordering omdat, in tegenstelling met haar bewering dat zij ten gevolge van het als negatief beschouwde advies over het voorstel tot vernietiging van de gouverneur "volkomen geparalyseerd zou worden", het Gewest toch geen bevoegdheid heeft om "rechtstreeks" een besluit van de gemeenteraad van de gemeente Voeren te vernietigen zodat, indien de bestreden beslissing zou vernietigd worden, het de gouverneur van Limburg is die de gemeenteraadsbeslissing kan vernietigen, zonder injunctierecht, terwijl de regering alleen bevoegd is om een vernietigingsbesluit te vernietigen; dat zij tenslotte ook van oordeel is dat

de bestreden beslissing een niet voor vernietiging vatbare handeling uitmaakt omdat zij aan een door de provinciegouverneur te nemen vernietigingsbeslissing voorafgaat en niet van dien aard is dat zij de beslissingsbevoegdheid of de beoordelingsbevoegdheid van de gouverneur beperkt doordat de wet aan de provinciegouverneur de mogelijkheid biedt een tweede voorstel tot vernietiging aan het college van provinciegouverneurs voor te leggen;

2.2. Overwegende dat de tussenkomende partij er met betrekking tot de eerste exceptie van de verwerende partij op wijst dat het bewijs niet voorligt dat de Vlaamse regering besloten heeft zelf een verzoek tot schorsing in te dienen of dat zij aan de gouverneur van de provincie Limburg de opdracht wordt gegeven een dergelijk verzoek in te dienen; dat zij met betrekking tot de derde exceptie uiteenzet dat de bestreden beslissing onmogelijk als een bindend advies gekwalificeerd kan worden omdat artikel 265, § 3, van de nieuwe gemeentewet een tweede voorstel mogelijk maakt en dat zij in elk geval geen enkele wijziging aanbrengt in een bestaande rechtstoestand dan wel dergelijke wijziging belet;

2.3.1. Overwegende dat, naar luid van artikel 7 van de Bijzondere Wet van 8 augustus 1980 tot Hervorming der Instellingen, zoals gewijzigd door de bijzondere wet van 8 augustus 1988, de organisatie en de uitoefening van het in de gemeentewet vastgestelde administratief toezicht in het algemeen aan de Gewesten toevertrouwd is maar dat de federale overheid wel bevoegd is gebleven voor de organisatie van het in de gemeentewet vastgestelde administratief toezicht op de gemeente Voeren; dat een en ander betekent dat de uitoefening -d.w.z. de concrete toepassing in individuele gevallen- van het algemeen toezicht op de gemeente Voeren een aan het Vlaamse Gewest toevertrouwde materie betreft maar dat

het Vlaamse Gewest zich dienaangaande moet schikken naar de "organisatie" opgezet door de federale overheid; dat daaruit volgt dat het Vlaamse Gewest de rechtspersoon is die met betrekking tot problemen in verband met de uitoefening van het hier bedoelde algemeen administratief toezicht in rechte kan treden;

Overwegende dat de federale overheid met betrekking tot het algemeen vernietigingstoezicht op de gemeente Voeren een regeling uitgewerkt heeft die thans opgenomen is in het -door artikel 53 van het koninklijk besluit van 30 mei 1989 tot aanpassing van de nieuwe gemeentewet geherformuleerde- artikel 265 van de nieuwe gemeentewet; dat die bepaling -oorspronkelijk ingevoerd als artikel 5 van de zgn. pacificatiewet van 9 augustus 1989- de provinciegouverneur van Limburg exclusief bevoegd maakt voor het nemen van vernietigingsbesluiten die niet gesteund zijn op de schending van de taalwetgeving -wat te dezen het geval is-; dat derhalve die provinciegouverneur, die daarbij optreedt als "vertegenwoordiger van de gewestelijke overheid" (zie het verslag aan de Koning bij het koninklijk besluit van 30 mei 1989 tot aanpassing van de nieuwe gemeentewet, B.S. 31 mei 1989, punt 2.3., tweede lid, p. 9461) en dus als orgaan van het Vlaamse Gewest een bijzondere door de federale wetgever toegewezen bevoegdheid heeft, die de bevoegdheid van elk ander orgaan van het Vlaamse Gewest uitsluit aangezien geen enkel ander orgaan op dit specifieke terrein enige bevoegdheid heeft gekregen;

Overwegende, wat betreft het instellen van rechtsvorderingen dienaangaande, dat de zelfstandig uit te oefenen bevoegdheid die de wet aan de gouverneur van Limburg heeft toegekend impliceert dat die gouverneur ook zelfstandig kan beslissen om, als orgaan van het Vlaamse Gewest, een annulatieberoep in te stellen tegen beslissingen die hem in de uitoefening van die bevoegdheid een nadeel berokkenen; dat, op gevaar af die

zelfstandige bevoegdheid uit te hollen, bezwaarlijk aangenomen kan worden dat het indienen van een annulatieberoep door de gouverneur in dit bijzonder geval onder de toepassing valt van artikel 82 van de bijzondere wet van 8 augustus 1980 en dat een dergelijk beroep derhalve afhankelijk zou zijn van een beslissing van de Vlaamse regering, een orgaan van het Vlaamse Gewest waaraan de wetgever bewust geen aandeel of rechtstreekse medezeggenschap heeft toegekend ten aanzien van de aan de gouverneur toegewezen bevoegdheid; dat in de huidige stand van het geding aangenomen wordt dat het de gouverneur van de provincie Limburg -en niet de Vlaamse regering in de uitoefening van haar algemene vertegenwoordigingsbevoegdheid- is die de onderhavige vordering heeft kunnen indienen;

2.3.2. Overwegende, wat het belang betreft, dat het Vlaamse Gewest, optredend door middel van het orgaan dat ter zake van de wetgever een zelfstandige bevoegdheid heeft gekregen, er belang bij heeft beslissingen te bestrijden die de discretionaire bevoegdheid van dat orgaan beperkt in die zin dat hij in de onmogelijkheid geplaatst wordt om zijn voornemen om op bepaalde gronden een vernietigingsbesluit te nemen, neergeschreven in een voorstel van vernietiging, in een daadwerkelijk vernietigingsbesluit om te zetten;

2.3.3. Overwegende, wat betreft de vraag of bij de Raad van State wel beroep ingediend kan worden tegen een advies aan de gouverneur van de provincie Limburg wanneer die gouverneur geen gebruik gemaakt heeft van de mogelijkheid om een tweede keer om een advies te vragen, dat artikel 265, § 3, eerste lid, van de nieuwe gemeentewet aan de gouverneur verbiedt een beslissing van de gemeenteraad van Voeren om andere redenen dan de schending van de taalwetgeving te vernietigen wanneer hij niet beschikt over het "eensluidend advies" van het college van provinciegouverneurs maar dat het derde lid

van hetzelfde artikel de gouverneur de mogelijkheid biedt om aan het college van provinciegouverneurs "een tweede en laatste met andere redenen omkleed voorstel (te) doen"; dat het afhankelijk maken van een tweede adviesaanvraag van het aanvoeren van "andere redenen" impliceert dat de gouverneur door het uitbrengen van een eerste negatief advies definitief belet wordt om, steunend op de redenen vermeld in het voorstel tot vernietiging, zijn discretionaire bevoegdheid te gebruiken in een aangelegenheid waarin precies de wettigheid van zijn optreden strikt gekoppeld is aan de veruitwendigde motieven; dat die vaststelling volstaat om het advies van het college van provinciegouverneurs aan te merken als een beslissing die kan beletten of belet dat wijzigingen worden aangebracht aan nieuw gevestigde rechtstoestanden; dat de exceptie niet gegrond is;

3. Overwegende dat krachtens artikel 17, § 2, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State slechts tot schorsing van de tenuitvoerlegging kan worden besloten onder de dubbele voorwaarde dat ernstige middelen worden aangevoerd die de vernietiging van de aangevochten beslissing kunnen verantwoorden en dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan berokkenen;

4.1. Overwegende dat de verzoekende partij in het tweede middel de schending aanvoert van de materiële motiveringsverplichting; dat zij dienaangaande uiteenzet wat volgt: het staat vast dat het college van provinciegouverneurs een deugdelijk motief moet hebben dat zijn negatief advies ondersteunt, maar in dit geval blijkt uit niets dat het college een dergelijke reden, die aanvaard is door minstens de helft van zijn leden, had; artikel 131bis van de provinciewet stelt een "procedurele specificiteit" in m.b.t. het administratief

toezicht op de gemeente Voeren maar die bepaling laat niet toe dat het administratief toezicht "niet mogelijk zou zijn" en derhalve moet het college "de waarborg (...) bieden dat de mérites van het administratief toezicht worden onderzocht, los van 'invloeden ten gevolge van taalaanhorigheid'" bij zoverre dat het een "... manifeste evidentie (is) dat de taalaanhorigheid van de helft van de leden van het college als dusdanig niet het materieel motief van een negatief advies zou kunnen vormen";

4.2. Overwegende dat de verwerende partij in wezen verwijst naar het geheim karakter van de stemming waarmee de bestreden beslissing tot stand gekomen is; dat zij betoogt dat de geheime stemming het veruitwendingen van de motieven verbiedt en dat het, voor beslissingen die bij geheime stemming worden genomen, volstaat dat de overheid "over alle gegevens beschikt om met kennis van zaken een bepaalde beslissing te nemen"; dat zij daaraan toevoegt dat in dit geval in de bestreden beslissing verwezen is naar "de beraadslaging" en dat er melding wordt gemaakt van de uitslag van de stemming hetgeen volstaat indien men het geheim van de stemming niet wil doorbreken; dat zij besluit dat hoe dan ook het middel onontvankelijk is, omdat de verzoevende partij bij de beraadslaging over de bestreden beslissing aanwezig was, zodat zij aldus "geacht moet worden de motieven van het advies te kennen" en derhalve geen belang heeft bij het aanvoeren van dat middel;

4.3. Overwegende dat ook de tussenkomende partij verwijst naar de geheime stemming, die volgens haar inhoudt dat elke gouverneur afzonderlijk - omdat hij "geen bestuur vorm(t)" en gebonden is door zwijgplicht - er niet kan toe verplicht worden zijn persoonlijke mening te motiveren en dat "het resultaat van de stemming geldt als de motivering";

4.4.1. Overwegende, wat de ontvankelijkheidsexceptie betreft, dat de verwerende partij klaarblijkelijk het voorschrift van de formele motiveringsverplichting verwart met het voorschrift van de materiële motiveringsverplichting; dat, indien de rechtspraak inderdaad aanvaardt dat een verzoeker er geen belang bij heeft de schending van de formele motiveringsverplichting aan te voeren wanneer blijkt dat hij een exacte kennis heeft van de motieven die aan het bestreden besluit ten grondslag liggen, zulks geenszins betekent dat een persoon, die aanwezig was bij de beraadslaging, niet zou mogen aanvoeren, als een middel dat de interne wettigheid van de beslissing betreft, dat het besluit geen of geen deugdelijk motief heeft;

4.4.2.1. Overwegende dat iedere administratieve handeling dient gedragen te worden door werkelijk bestaande en rechtens toelaatbare motieven die uit de beslissing zelf of uit het dossier van de zaak moeten blijken; dat de geheime stemming waarmee de beslissing tot stand komt het bestuur niet vrijstelt van het bewijs van het bestaan van én van de deugdelijkheid van die motieven;

Overwegende dat aldus aan de hand van stukken die ter voorbereiding van de beraadslaging zijn opgemaakt of die het bewijs inhouden dat er tijdens de beraadslaging acht op geslagen is, moet kunnen opgemaakt worden welke elementen de leden van de vergadering er hebben kunnen toe brengen hun persoonlijke mening te vormen ten aanzien van het in beraadslaging genomen onderwerp en zulks met het oog op uitbrengen, in het geheim, van hun stem;

4.4.2.2. Overwegende dat het bewijs van die elementen van des te groter belang wordt wanneer, als te dezen, het beraadslagend orgaan er krachtens de wet toe verplicht is in een welbepaalde -te dezen taalkundig pari-

taire- samenstelling te beslissen en wanneer de wet zelf aan de staking van stemmen het gevolg van een negatief advies verbindt; dat immers het, ten gevolge van die wettelijke verplichting, in die gevallen het niet ondenkbeeldig is dat de leden van de vergadering, om redenen die hun eigen zijn, niet-veruitwendigde stemafspraken maken waardoor zij meteen de Raad van State, rechter over de machtsoverschrijding en de machtsafwending, de mogelijkheid ontnemen zijn toezicht op de rechtsgeldigheid van de motieven van de als negatief te beschouwen eindbeslissing uit te oefenen;

4.4.2.3. Overwegende in dit geval dat de Raad van State noch in de notulen van de vergadering van het college van provinciegouverneurs -sub 1.4. overgeschreven- noch in het administratief dossier van de zaak -en dus zeker niet in het dossier dat aan de leden van het college met het oog op de beraadslaging is voorgelegd- een element ontwaart dat voor een aantal leden van het college de grondslag geweest is om, geconfronteerd met de vraag naar de wettigheid of de overeenstemming met het algemeen belang van het gemotiveerd vernietigingsvoorstel van de gouverneur van de provincie Limburg, dat voorstel negatief te beoordelen; dat, aangezien geen reden bekend is waarom het voorstel van de gouverneur van Limburg niet wordt gevolgd, de Raad van State, die aldus niet bij machte is zijn rechtmatigheidstoezicht uit te oefenen, in de huidige stand van de zaak moet vaststellen dat niet aangetoond is dat de leden van het college zich daadwerkelijk hebben laten leiden door een motief dat in rechte een negatieve stem over het voorstel van de gouverneur van de provincie Limburg kon verantwoorden; dat het tweede middel ernstig is;

5.1. Overwegende dat de verzoekende partij, met betrekking tot het moeilijk te herstellen ernstig nadeel dat zij ondergaat door de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing, uiteenzet wat volgt:

de door de verwerende partij begane onwettigheid is van dien aard dat zij, verzoekende partij, de nadelige gevolgen ervan niet moet verdragen totdat een vernietigingsarrest wordt uitgesproken; het aan artikel 131bis van de provinciewet ten grondslag liggende wantrouwen tegenover de provinciegouverneur van Limburg, met name de vrees dat hij zijn taalaanhorigheid zou kunnen laten spelen wanneer hij het toezicht op de gemeente Voeren uitoefent, heeft geleid tot een regeling waarbij er in het college van gouverneurs "een objectieve discussie" tot stand moet komen teneinde aldus "desgevallend gekleurde inzichten" door confrontatie en vergelijking te zuiveren en te objectiveren; die regeling, zoals zij door de verwerende partij is toegepast, leidt evenwel tot het paralyseren van het toezicht en maakt, bij wege van een (onwettig) automatisme, de uitoefening van de bevoegdheid door de gouverneur onmogelijk; de normale uitoefening van de krachtens de Grondwet aan het Vlaamse Gewest toegekende bevoegdheden is een aangelegenheid die de openbare orde aanbelangt en de uitoefening van die bevoegdheid hinderen of onmogelijk maken in de periode die een vernietiging voorafgaat maakt een moeilijk te herstellen ernstig nadeel uit;

5.2. Overwegende dat de verwerende partij antwoordt wat volgt: Het Vlaamse Gewest is niet bevoegd om rechtstreeks een beslissing van de gemeenteraad van Voeren te vernietigen en dus kan dat gewest geen moeilijk te herstellen ernstig nadeel ondergaan van de tenuitvoerlegging van het bestreden besluit; daarenboven is de toezichtsbevoegdheid van de gouverneur van Limburg niet belemmerd, vermits diezelfde gouverneur geen gebruik gemaakt heeft van de mogelijkheid om een tweede voorstel van vernietiging bij het college in te dienen; van een "onwettig automatisme" kan geen sprake zijn omdat niet bewezen wordt dat het college van provinciegouverneurs "in dergelijke zaken systematisch obstructie zou plegen" en in elk geval veronderstelt een automatis-

me dat er verschillende beslissingen in dezelfde zin worden genomen, maar dan moet vastgesteld worden dat het nadeel niet meer het rechtstreeks gevolg is van de bestreden beslissing;

5.3. Overwegende dat de tussenkomende partij antwoordt dat de verzoekende partij door geen tweede voorstel tot vernietiging in te dienen niet alle middelen heeft uitgeput om te verhinderen dat er een moeilijk te herstellen ernstig nadeel zou ontstaan en dat het bewijs niet wordt geleverd van het bestaan van een ernstig en een moeilijk te herstellen nadeel, aangezien wat als nadeel wordt aangevoerd niet in verband staat met het bestreden advies maar met het feit dat de wet verlamdend werkt op een bepaalde bevoegdheidsuitoefening;

5.4. Overwegende dat de bestreden beslissing het voor de gouverneur van de provincie Limburg -het door de wet aangewezen orgaan van het Vlaamse Gewest om in het kader van het algemeen toezicht beslissingen van de gemeenteraad van Voeren te vernietigen- onmogelijk maakt om op de gronden, vermeld in het voorstel tot vernietiging, de beslissing van 23 april 1997 van de gemeenteraad van Voeren te vernietigen; dat, inzonderheid omdat het bestreden besluit zonder enig motief op een haast werktuiglijke wijze toepassing maakt van een wettelijke regeling die aan de verwerende partij een discretionaire bevoegdheid toekent -reden waarom het tweede middel ernstig bevonden is-, de verzoekende partij bijgevalen wordt waar zij stelt gedwarsboomd te worden in de uitoefening van haar door de wet toegewezen bevoegdheid op het vlak van de uitoefening van het algemeen toezicht; dat zij er in die omstandigheden niet kan toe verplicht worden de afwikkeling van de gewone annulatieprocedure af te wachten; dat er reden is om in haren hoofde een moeilijk te herstellen ernstig nadeel te onderkennen,

B E S L U I T :

Artikel 1.

Het verzoek tot tussenkomst van de gemeente Voeren in de vordering tot schorsing wordt ingewilligd.

Artikel 2.

Bevolen wordt de schorsing van de tenuitvoerlegging van de beslissing van 3 december 1997 van het college van provinciegouverneurs waarbij een negatief advies wordt uitgebracht over het voorstel tot vernietiging van artikel 2 van het besluit van 7 oktober 1997 van de gemeenteraad van Voeren.

Artikel 3.

De uitspraak over de bijdrage in de betaling van de kosten van de vordering tot schorsing wordt uitgesteld.

De kosten van de tussenkomst in de schorsingsprocedure, bepaald op vijfduizend frank, komen ten laste van de tussenkomende partij.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare
terechtzing, op zestien juni 1900 achtennegentig,
door de XIIe kamer, die was samengesteld uit :

de HH.	J. BORRET,	kamervoorzitter,
	A. VANDENDRIESSCHE,	staatsraad,
	J. BAERT,	staatsraad,
	S. DOMS,	griffier.

De griffier,

De voorzitter,

S. DOMS.

J. BORRET.